

Sygn. akt I C 1757/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Marek Gajdecki

Protokolant Paulina Gordziejonok

po rozpoznaniu w dniu 05 lutego 2013r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. na rzecz powoda T. Z. kwotę **318,24 zł (trzysta osiemnaście złotych i dwadzieścia cztery grosze)** z ustawowymi odsetkami od dnia 16.08.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. na rzecz powoda T. Z. kwotę 30,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1757/12

UZASADNIENIE

Powód T. Z. w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 26 marca 2012 r. domagał się zasądzenia od strony pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w J. kwoty 318,24 zł z wraz z ustawowymi odsetkami zwłoki z tytułu niezasadnie naliczonych i pobranych opłat za wywóz nieczystości stałych, a nadto zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż domaga się zasądzenia kwoty w wysokości wskazanej w pozwie albowiem opłaty są były i cały czas naliczane od 4 osób, natomiast córka i wnuczka były zameldowane czasowo od czasu separacji. Podniósł, iż w lokalu mieszkalnym nr (...) nikt nie zamieszkuje, a zgodnie z prawem miejscowym opłata za wywóz nieczystości stałych naliczana jest od osoby i nie ma innej możliwości naliczenia opłaty. Ponadto powód oświadczył, iż wyczerpał tryb wewnątrz-spółdzielczy ponieważ występował z tą sprawą zarówno do zarządu jak i rady nadzorczej Spółdzielni.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie VI Nc-e 502259/12 Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi właściwości ogólnej wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w J. (k. 26-28) wniosła o oddalenie powództwa. Podniosła, iż zgodnie z regulaminem rozliczenia kosztów gospodarowania zasobem mieszkaniowym

opłaty są naliczane za osoby zamieszkałe w danym lokalu, a za takie uważa się osoby zameldowane na pobyt stały, zameldowane na pobyt czasowy dłuższy niż dwa miesiące oraz osoby faktycznie zamieszkujące w lokalu przez okres dłuższy niż dwa miesiące, jeżeli nie dopełniły obowiązku meldunkowego. Wskazała również, że osoby dysponujące prawem do lokalu mają obowiązek zgłaszania zmian co do ilości osób, zaś w przypadku braku oświadczenia za podstawę obciążenia służy ewidencja osób zamieszkałych w lokalu prowadzonych przez stronę pozwaną. Strona pozwana podniosła, że wymeldowanie z pobytu stałego lub czasowego dłuższego niż dwa miesiące skutkuje zmianą wysokości opłat, jednak w takiej sytuacji nalicza się opłatę nie mniej niż za jedną osobę. Strona pozwana nie kwestionowała przy tym wysokości kwoty wskazanej przez powoda jako wysokość nienależnie naliczonych i pobranych opłat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Powód jest członkiem powodowej Spółdzielni mieszkaniowej i wraz z żoną posiada prawo własności lokalu mieszkalnego nr (...) oraz do lokalu mieszkalnego nr (...) położonych w budynku przy ul. (...) w J..

okoliczności bezsporne

W okresie od 01 grudnia 2008 r. do 01 grudnia 2009 r. razem z powodem i jego żoną mieszkali także jego córka i wnuczka. Zostały tam czasowo zameldowane do dnia 01 grudnia 2009 r., na co powód przedstawił stronie pozwanej potwierdzenia zameldowania.

dowód : pismo strony pozwanej z dnia 12.02.2009 r. k. 36, oświadczenie Z. i T. Z. z dnia 20.02.2009 r. k.37, potwierdzenia zameldowania na pobyt czasowy k.38-39, oświadczenie powoda z dnia 18.09.2009 r. k.40

Strona pozwana naliczała opłatę za wywóz nieczystości stałych przyjmując, że w lokalu nr (...) mieszkają cztery osoby. Łączna wysokość opłat naliczonych za okres od do za dwie dodatkowe osoby wynosi 318,24 zł.

dowód zestawienia nienależnej opłaty k.14, wydruku z korespondencji e-mail k.15

Zgodnie z Regulaminem rozliczenia kosztów gospodarowania zasobem mieszkaniowym opłaty za wywóz nieczystości stałych są naliczane za osoby zamieszkałe w danym lokalu, za które uważa się osoby zameldowane na pobyt stały, zameldowane na pobyt czasowy dłuższy niż dwa miesiące oraz osoby faktycznie zamieszkujące w lokalu przez okres dłuższy niż dwa miesiące, jeżeli nie dopełniły obowiązku meldunkowego. Osoby dysponujące prawem do lokalu mają obowiązek zgłaszania zmian w zakresie stanu osób, zaś w przypadku braku oświadczenia za podstawę obciążenia służy ewidencja osób zamieszkałych w lokalu prowadzonych przez Spółdzielnię. Strona pozwana jest uprawniona do dokonywania kontroli ilości osób zamieszkałych w danym lokalu. Wymeldowanie z pobytu stałego lub czasowego dłuższego niż dwa miesiące skutkuje zmianą wysokości opłat, jednak w takiej sytuacji nalicza się opłatę nie mniej niż za jedną osobę.

okoliczności bezsporne

Sąd zważył co następuje :

Powództwo należało uznać za zasadne.

W ocenie Sądu strona pozwana była zobowiązana do wykazania ilości osób faktycznie zamieszkałych w lokalach, do których powodowi przysługuje własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, a taki obowiązek wynika z art. 6 k.c., skoro stanowi to podstawę na naliczenia opłat. Dopiero z treści odpowiedzi na pozew wynika, że podstawą do naliczenia opłat za cztery osoby był fakt zamieszkiwania wraz powodem i jego żoną również jego córki i wnuczki.

W ocenie Sądu okoliczności, że wraz z powodem i jego żoną mieszkają (w okresie objętym żądaniem pozwu) także inne osoby, strona pozwana nie wykazała. Zwrócić bowiem należy uwagę, że powód zgłosił zgodnie z regulaminem fakt zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym nr (...) swojej córki i wnuczki, wskazując jednak, że te osoby są zameldowane

czasowo do dnia 01 grudnia 2009 r. (k. 37). Wskazać zatem trzeba, że przepisy zarówno Ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.), jak i Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie zgłaszania i przyjmowania danych niezbędnych do zameldowania i wymeldowania oraz prowadzenia ewidencji ludności i ewidencji wydanych i utraconych dowodów osobistych (Dz. U. z 2002 r. Nr 236, poz. 1999, z późn. zm.) nie nakładają obowiązku wymeldowania się przez osoby, które opuszczają miejsce pobytu czasowego z upływem okresu, na który został zgłoszony ich pobyt, co wynika w sposób jednoznaczny z art. 15 ust. 4 Ustawy. Przyjmuje się domniemanie, że taka osoba faktycznie zmieniła miejsce pobytu. Skoro zatem powód zgłosił pobyt swojej córki i wnuczki w określonym, zamkniętym okresie to tym samym zachodzi domniemanie, że po zakończeniu takiego okresu osoby takie nie przebywają we wskazanym miejscu pobytu czasowego. Zwalnia to, w ocenie Sądu, powoda od konieczności zgłaszania opuszczenia miejsca pobytu przez takie osoby. Okoliczność przeciwna, a więc, że zachodzi przypadek osoby faktycznie zamieszkującej w lokalu przez okres dłuższy niż dwa miesiące, która nie dopełniła obowiązku meldunkowego wymaga udowodnienia. Strona pozwana zastrzegła sobie przy tym prawo do dokonywania kontroli ilości osób korzystających z danego lokalu mieszkalnego, a nie wynika z przedstawionych dowodów, aby z tego uprawnienia korzystała.

Również strona pozwana nie wykazała, aby jakiegokolwiek osoby zamieszkiwały, bądź były zameldowane (co stanowiłoby chociaż fikcję zamieszkania) w lokalu mieszkalnym nr (...). Nie budziło bowiem wątpliwości Sądu, że strona pozwana sama przyznała, że nie posiada wiedzy o fakcie zamieszkiwania jakiegokolwiek osób w tym lokalu (pismo z dnia 20.08.2012 r. k. 35). Natomiast niewątpliwie w myśl art. 5 ust. 2 Ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.) w tym samym czasie można mieć tylko jedno miejsce pobytu stałego, a tym samym tylko jedno miejsce zameldowania na pobyt stały.

Sam fakt posiadania własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nie stanowi natomiast podstawy do naliczenia opłat za wywóz nieczystości stałych.

Dowodom z dokumentów prywatnych, będących podstawą ustaleń faktycznych, Sąd przydał walor wiarygodności jako nie kwestionowanym przez strony, zaś poświadczenia zameldowania korzystały z waloru dokumentu urzędowego.

Mając zatem powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Wobec uwzględnienia powództwa o kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.